

Jamsai

笑將軍

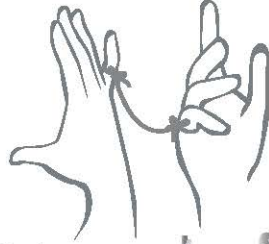
ตัวอย่างปก

แม่ทัพเจ้าหัวใจ
ชุด จอมคนเจ้าหัวใจ

โมเหยียน 莫顏 เขียน
พวงหยก แปล

มากกว่ารัก

มากกว่ารัก

คือทุกสิ่งที่คุณมองเจอในชีวิต

ตัวอย่าง

*ไหนๆ ท่านก็ยังไม่มีการรยา ข้าก็ไม่ได้หน้าตาซีริ้ว แต่งงานกับข้าท่านก็ไม่เสียหายอะไร
อีกอย่าง ข้าดูแลตัวเองได้ไม่เป็นภาระให้ท่านหรอก*

นางนั่งรอแล้วพบว่าเขาเอาแต่จ้องมองตนเองตั้งแต่ต้นจนจบด้วยดวงตาเป็นประกายวาววับ
เหมือนดวงตาสุนัขป่าในยามรัตติกาล

เพราะเห็นเขายังเอาแต่อึ้ง นางจึงจำต้องจัดไม้ตายออกมาใช้

*จะบอกอะไรให้ ตอนที่ท่านยังสลบอยู่ ข้าเป็นคนบ่อนยา เป็นคนเข็ดตัวให้ท่าน ดังนั้นข้า
เลยได้เห็นท่านหมดทั้งตัว อะไรที่ไม่ควรเห็นก็ยิ่งได้เห็น เพราะฉะนั้นท่านต้องรับผิดชอบข้าด้วย*

นางพูดอย่างกระวนกระวายด้วยกลัวเขาจะไม่ยอมรับ

ปกติมีแต่หญิงสาวโดนเห็นร่างเปลือยจึงเรียกร้องให้คนอื่นรับผิดชอบ แต่นางสัมผัสเขาไป
ทั่วตั้งแต่หัวจรดเท้า เห็นทุกซอกทุกมุมของเขาจนหมด ยิ่งมาหน้าด้านหน้าทวงความรับผิดชอบ
จากเขาก็ก

มากกว่ารัก

แม่ทัพเจ้าหัวใจ ชุด รวมคนเจ้าหัวใจ

ไม่เหยียน เขียน พวดยก แปล

《笑將軍》莫顏 Mo Yan 著

Copyright © 2007 Treetype Publishing Co., Ltd.

Thai translation copyright © 2019 Jamsai Publishing Co., Ltd.

Thai edition arranged through Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All Rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2341-9

ภาพประกอบ 樹蔭

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

คำนำ

เปิดศักราชใหม่มาครานี้ มากกว่ารักก็หยิบชุด 'จอมคนเจ้าหัวใจ' ขึ้นมาบัดฝุ่นใหม่อีกครั้งหนึ่งคะ สำหรับใครที่ชื่นชอบผลงานของท่านโมเหียน ห้ามพลาดนิยายชุดแรก ๆ นี้ที่เคยสร้างความประทับใจให้กับท่านนักอ่านมาแล้วได้ขาดเสียวนะคะ โดยที่ตัวละครจะต่อเนื่องกันทั้งสี่เล่มซึ่งควรอ่านเรียงกัน ดังนี้

1. แม่ทัพเจ้าหัวใจ
2. จอมมารเจ้าหัวใจ
3. เจ้าสำนักเจ้าหัวใจ
4. ประมุขเจ้าหัวใจ

โดยพระเอกของแต่ละเล่มนั้นล้วนเป็นยอดฝีมือที่เก่งฉกาจ รูปร่างและบุคลิกแตกต่างกันไป มั่นใจได้เลยว่าบรรดาพระเอกเหล่านี้จะมากุมหัวใจของทุกคนได้อย่างไม่ยากเย็นแน่นอน

สำหรับเรื่องแรก 'แม่ทัพเจ้าหัวใจ' นี้จะเป็นเรื่องราวของศิษย์คนแรกแห่งสำนักเขาเขียนซาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลงโฉมเป็นคนโน้นคนนี้ไปทั่ว กระทั่งโฉมหน้าแท้จริงถูกท่านแม่ทัพหนุ่มเห็นเป็นคนแรก นางที่ชื่อฟิงคำอาจารย์ว่าบุรุษที่เห็นใบหน้าแท้จริงของนางคนแรกจะต้องเป็นสามีของนาง นางจึงต้องตามติดว่าที่สามีผู้นี้ไม่ให้คลาดสายตา

มาร่วมติดตามความแก่นแก้วน่าทึ่งของ 'ซูทรงเออร์' ที่จะใช้วิธีการใดในการพิชิตใจว่าที่สามี 'ตันอวี่ซือ' กันคะ และจะให้ครบอรรถรสท่านนักอ่านอย่าพลาดเรื่องอื่น ๆ ในชุดเดียวกันนี้ด้วยนะคะ

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์แจ่มใส

ຕົວຢ່າງ

แนะนำตัวละคร

- * ชูทรงเออร์ คิษย์คนโตของสำนักเขาเขียนชาน แม้จะไม่ใช่วรยุทธ์ หากแต่โจมตีคราญผู้นี้เชี่ยวชาญวิชาพันหน้า สามารถปลอมแปลงเป็นใครก็ได้ อย่างแนบเนียนไร้พริ้ว
- * ตัวน้อยสี่อ แม่ทัพหนุ่มผู้องอาจหาญ บังคับบัญชาการกองทัพ พยัคฆ์ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นกองทัพหทารฝีมือเยี่ยม เต็มไปด้วยทหารแก่กล้า เชี่ยวชาญการศึก
- * สู้หลิงเออร์ คิษย์น้องเล็กของชูทรงเออร์ มีวิชาตัวเบาเลิศล้ำไร้ผู้ใดเทียบเทียม
- * จอมมารฉูอิน จอมมารแห่งเหมียวเจียงผู้เชี่ยวชาญการใช้พิษ สามารถควบคุมงูพิษได้เป็นร้อยเป็นพันชนิด
- * ตงฟางเว่ย กุณชื้ออันดับหนึ่งแห่งกองทัพพยัคฆ์ซึ่งติดตามรับใช้ตัวน้อยสี่อมานานปี

ຕົວຢ່າງ

7

สาวกลายมา

ทางเหนือมีเขาเขียนชานตั้งอยู่ท่ามกลางภาพแห่งมายา ตัวภูเขา ถูกปกคลุมด้วยเมฆหมอกตลอดปีจนมองเห็นรูปร่างที่แท้จริงไม่ถนัด ด้วยเหตุนี้นับแต่โบราณมาผู้คนจึงขนานนามมันว่าเขาเขียนชาน (เขาเทวะ)

ด้านล่างโอบล้อมก็แต่ความแห้งแล้งไร้ต้นหญ้า หากเหนือสายหมอก ขึ้นไปกลับเป็นไม้ดอกไม้ใบนานาพรรณ สีสัตว์น้อยใหญ่ประเภทต่างๆ น้ำตกน้ำพุทั้งร้อนเย็น แสงตะวันจันทร์ราส่องสะท้อนเจิดจ้า ยังผลให้ หมู่มวลบุปผชาติแข่งกันผลิบาน ต้นหญ้าเขียวขจีลาดไปตามพื้น ราวกับเป็นเขตแดนของทวยเทพที่ลงมาสถิตยังโลกมนุษย์ ที่น่าแปลกใจก็คือ ทัศนียภาพงดงามจับตาเช่นนี้กลับปรากฏอยู่บนผืนโลก มิใช่สรรวสรวรค์

สถานที่อันตัดขาดจากโลกภายนอกแห่งนี้มีหน้าผาแห่งหนึ่งชื่อผาเจิงเขียน แลดูน่าสะพรึงกลัวเพราะลึกลับมองไม่เห็นกัน เด็กสาววัยกำดัดทั้งหลายที่ดันดันขึ้นมานบยอดเขาได้รับคำสั่งจากอาจารย์อย่างเคร่งครัด

ไม่ให้เจียดกรายเข้าใกล้ผาเจิงเขียนเป็นอันขาด ด้วยหากพลาดพลั้งพลัดตกลงไป คราวนี้คงได้ขึ้นสวรรค์จริง ๆ

ตรงพงหญ้าบริเวณตีนเขามีรั้งหนานป่า ลูกเล็กๆ ทั้งครอกที่แม่หนานฟักออกมากำลังส่งเสียงร้องแกว๊กๆ ขณะที่เพิ่งขึ้นใหม่อ่อนนุ่มเหมือนโยไฟ่ายพวกมันยังบินไม่เป็น ได้แต่กระพือปีกพับๆ บิดกันไปมาในทุกจังหวะที่ก้าวเดิน ดูน่ารักน่าชังเป็นที่สุด

ไม่ไกลกันนักคือกระต่ายน้อยสีเทา ด้วยความที่มันเป็นสัตว์กินพืช และมีนิสัยรักสงบ จึงไม่สร้างควมหวาดกลัวให้ครอบครัวหนานป่า บางครั้งลูกหนานยังไปเดินบิดกันวนเวียนรอบตัวกระต่ายอย่างจะชวนให้เล่นด้วยกันต่างฝ่ายต่างถ้อยที่ถ้อยอาศัยไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน บรรยากาศโดยรวมเต็มไปด้วยความสุขสงบ

แต่แล้วความสุขสงบที่วาก็ถูกทำลายลง เมื่อสุนัขป่าที่หุ้มนรจ้งหวะอยู่แล้วเริ่มเคลือบไหว

แม่หนานเห็นสุนัขป่าสีดำเข้าก็รีบสยายปีกหมายจะไล่มันออกไป ลูกหนานป่าทั้งครอกส่งเสียงร้องแกว๊กๆ ด้วยความหวาดกลัว พลังงู๊กันเข้ามาหลบอยู่ข้างหลังแม่หนาน

สัตว์ร้ายสีดำอ้าปากกว้าง อวดเขี้ยวแหลมคมน่าสะพรึงกลัว น้ำลายหยดเหมะเป็นทางด้วยความอยากกินลูกหนานเป็นอาหาร แม่แม่หนานจะรักลูกสุดหัวใจ ไม่ยอมบินหนีตราบจนเสียเวลาสุดท้าย แต่ไหนเลยจะสู้รบตบมือกับเขี้ยวแหลมของสุนัขป่าได้

ดูท่าจะเกิดเหตุน่าสลดใจขึ้นเป็นแน่ ดวงตาของสุนัขป่าเป็นประกายวาววับอย่างคุกคาม มันถีบตัวขึ้นจากพื้นแล้วกระโจนเข้าใส่ฝ่ายตรงข้าม

"กรร!"

ทุกอย่างเกิดขึ้นภายในเวลาอันรวดเร็ว จู่ๆ กระจ่าตายน้อยก็ลุกขึ้นยืนจากพงหญ้าแล้วร้องคำรามเสียงดัง สร้างความตกตื่นจนสุนัขป่าไม่เพียงแต่จะวิ่งเข้าทันที ยังหนีกระเซอะกระเซิงไปหลายก้าว

"ไอ้หมาป่าบ้า! ไอ้หมาป่าบ้าซัง! ไสหัวไปเดี๋ยวนี้ละ!"

แน่นอนว่ากระจ่าตายน้อยยอมพูดหรือด่าคนไม่ได้ หากแต่กระจ่าตัวนี้ไม่เหมือนตัวอื่น เพราะมันเป็นคนจำแลงมา

เด็กสาววัยตรุนางหนึ่งสวมหน้ากากกระจ่าตายน้อยไว้ ได้หน้ากากรู้สึกคือใบหน้าจิ้มลิ้มพริ้มเพรา แม้ดวงตากลมโตทั้งสองข้างจะหรี่ลงอย่างสุดัน ประกายความสดใสก็ยังไม่จางหาย นางยกมือเท้าสะเอวด่าสุนัขป่าสี่ตัว

"มองอะไรอยู่ได้! ไม่เคยเห็นกระจ่าตัวใหญ่กว่าเจ้าหรือไร ถ้ากล้ากินพวกมันล่ะก็ ข้าจะจับเจ้าถลกหนังมาทำเสื้อกันหนาวเสียให้เช็ด!"

ซูหร่งเอ๋อระดำแว้ดอย่างไม่เกรงใจ โชคดีที่นางตัวใหญ่กว่าสุนัขป่าจึงไม่กลัวว่ามันจะทำอะไรตนเอง แต่กลัวมันจะทำร้ายครอบครัวห่านมากกว่า นางรู้สึกสุดส่าห์ทำหน้ากากรัจ่าตายน้อยที่ดูสมจริงราวกับมีชีวิตมาใส่ก้มลงไปหมอบคุกคู้อยู่ในพงหญ้าจนเข้าใกล้ครอบครัวห่าน อยู่กับพวกมันดูถูกห่านเล่นกันได้สำเร็จแล้วแท้ๆ เซียว เรื่องอะไรจะยอมให้สุนัขป่ามาทำลายความพยายาม หากจะล่าเหยื่อก็ไปล่าสัตว์อื่นโน้น อย่าได้แต่ต้องลูกห่านป่าที่นำรักของนางเป็นอันขาด

สุนัขป่าวิ่งหวดทุดคราวหงิงๆ หนีไปด้วยความตื่นกลัว ซูหร่งเอ๋อเห็นแล้วให้กระหยิ่มใจยิ่งนัก ก่อนจะหันไปปลดปล่อยครอบครัวห่านด้วย

รอยยิ้มระรื่น

"ไม่ต้องกลัวนะ...เด็กดี หมาป่าวางร้ายถูกข้าไล่เปิดไปแล้วล่ะ"

ดวงตาเบิกกว้างนับไม่ถ้วนมองนางด้วยความหวาดผวา ครอบครวั
ห่านยังไม่คลายจากอาการขวัญหนี

นางมองลูกห่าน ลูกห่านก็กำลังมองนาง บรรยากาศในเวลานี้
ประดักประเดิดสิ้นดี ไม่มีความซาบซึ้งต้นต้นที่ได้รับการช่วยเหลือ มีแต่
ความเงียบกริบอันเกร็งเครียดเหมือนเห็นผี

อิม ต้องเป็นเพราะข้าดูตัวใหญ่โตมโหฬารเป็นแน่

เด็กสาวย่อตัวลง คู้ร่างหมอบลงไปโนพงหญ้าเพื่อทำตัวเป็น
กระต่ายน้อยต่อ เหมือนว่าเมื่อครู่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นทั้งสิ้น

พอนางขยับเข้าไปข้างหน้า ลูกห่านก็ถอยกรูดไปข้างหลัง พอ
ขยับไปทางขวา ลูกห่านก็หนีไปทางซ้าย ครั้นพอขยับตามไปทางซ้าย
ลูกห่านก็วิ่งไปทางขวา พยายามเว้นระยะปลอดภัยเพราะไม่ไว้ใจนาง
อย่างเห็นได้ชัด

ดูท่าความจะแตกเสียแล้วสิ หลังจากทีนางเปิดเผยว่าตนเองเป็น
มนุษย์

ในอกแน่นตื้อด้วยความฮึดฮัดอย่างอดไม่อยู่ พวกลูกห่านเห็น
นางเป็นตัวประหลาดไปเสียแล้ว เด็กสาวถอนหายใจเฮือกใหญ่ เฮ้อ...
ช่างเถอะ!

"แกวกๆๆ ชิวๆๆ"

ลูๆ นางก็ร้องเสียงดัง เล่นเอาคราวนี้ลูกห่านทั้งครอกวิ่งหนีกระเจิด
กระเจิงด้วยความตกใจเพื่ออยู่ให้ไกลนางที่สุด

นี่... ค่อยอารมณ์ดีขึ้นมานะหน่อย

ซูทรงเออร์ตัดสินใจจะจากไป ไม่โยดีห่านป่าที่ไม่รู้บุญคุณคน
ครอบครัวนั้นอีก ตามที่คำนวณเวลาดู อินทรีผิวเมี่ยมตรงริมผาน่าจะกักไข
จนอินทรีน้อยกะเพาะออกมาจากเปลือกแล้ว นางเลยตั้งใจจะไปดูพร้อม
ฉวยโอกาสเก็บผลไม้ป่ารองท้องไประหว่างทาง

เด็กสาวเดินเขย่งก้าวกระโดดเบาๆ ไปทางหน้าผาพลาญครวญเพลง
ในคอโดยที่ยังสวมหน้ากากกระต่ายไว้

ในฐานะศิษย์คนโตของสำนักเขาเขียนชาน แม้จะไม่ใช่บรรพบุรุษ
หากแต่เด็กสาวผู้นี้ก็มีวิชาอันเลิศล้ำ นั่นคือเรียนวิชาพันหน้าที่ยอดเยี่ยม
ที่สุดในยุทธภพสำเร็จ

วิชาพันหน้าเป็นศาสตร์ที่ลึกซึ้งยิ่งกว่าวิชาแปลงโฉม ด้วยได้อาจารย์
ที่เลี้ยงดูมาแต่เด็กคอยชี้แนะ เวลาอยู่ว่างๆ ไม่มีอะไรทำ นางโปรดปรานที่
จะทำหน้ากากขึ้นมา

ไม่ว่าจะเป็นหน้ากากสัตว์ พืช มนุษย์ทุกเพศทุกวัย จะอ้วน ผอม
สูง เตี้ย นางสามารถปลอมตัวได้อย่างแนบเนียนไร้พริ้ว ทั้งยังสามารถ
เปลี่ยนหน้าไปมาภายในเวลาอันแสนสั้น ด้วยเหตุนี้ถึงได้เรียกว่าวิชา
พันหน้า

การทำให้หน้าตนเองเปลี่ยนไปในแต่ละวันเป็นความสุขในชีวิตนาง
หน้ากากกระต่ายที่สวมอยู่ในตอนนี้คือผลงานชิ้นล่าสุด

ภายใต้หน้ากากเหล่านั้น ใบหน้าที่แท้จริงของนางงามหยาดฟ้ามาดิน
ทว่านอกจากอาจารย์และศิษย์น้องทั้งสองแล้ว ไม่มีใครเคยได้ยลโฉม
อันงามสะคราญนั้น

นางเดินไปเรื่อยๆ อย่างอารมณ์ดี ทว่าเพียงพักเดียวก็รู้สึกว่ามีอะไรผิดปกติเกิดขึ้นข้างหลัง พอหันไปมองก็ต้องแปลกใจเมื่อเห็นสุนัขป่าตัวเมื่อครู่

"นี่ เจ้ายังกล้ากลับมาอีกหรือ"

เด็กสาวเอามือทำสะพานไขด้วยท่าทางเหมือนว่าโลกนี้ไม่มีอะไรยิ่งใหญ่ไปกว่ามนุษย์

นี่ไม่ถึงว่าจะยังมีสุนัขป่าตัวใหญ่อีกตัวโผล่มาจากด้านหลัง ไม่สิ สองตัวต่างหาก ไม่ใช่! หลายตัวเหลือเกิน! สุนัขป่าสีดำมากมายปรากฏตัวขึ้นข้างหลังสุนัขป่าตัวเมื่อครู่ แล้วพากันแยกเขี้ยวขวาววับจ้องนางเหม็งที่แท้มันก็กลับไปรวบรวมสมัคพรรคพวกมาเล่นงานนางนี่เอง

คราวนี้เสร็จแน่...

ซูหร่งเอ๋อรักลั่นน้ำลายลงคอ มองสุนัขป่าเหล่านั้นด้วยแววตาหัวงูวิติก พวกมันแยกเขี้ยวยิงฟัน ส่งเสียงคำรามชวนขนลุกออกจากลำคอ น้ำลายไหลหยดจากปากเป็นทาง ไม่ว่าจะถูกตัวใดกัด จุดจบก็มีเพียงหนึ่งเดียว...ตาย!

"ว้าย!" นางหวีดร้องเสียงดังแล้วหมุนตัววิ่งไม่คิดชีวิต มีสุนัขป่าทั้งฝูงไล่หลังมาติดๆ

วิ่งเร็ว! เร็วเข้า! หากโดนตามทันจะต้องตายแบบไม่เหลือศพแน่!

"ช่วยข้าด้วย! มหาหมูนี! ไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย!"

หากรู้แต่แรกไม่ออกมาเที่ยวเล่นไกลถึงเพียงนี้หรือก ตรงนี้อยู่ห่างจากสำนักเขาเทียนซานมากเกินไป ต่อให้ร้องจนคอแตกก็ไม่มีใครได้ยิน

ทันใดนั้นที่ฝ่าเท้าพสนั่นพรีด กว่าจจะรู้ตัวอีกครั้งก็พบว่าร่างอ่อนแอ

ของตนพลัดตกหน้าผา และกำลังร่วงลงจะลิวลงไปยังโตรกธารด้านล่างที่อยู่ใต้ยอดเขาเขียนซานหลายร้อยจั้ง*

ธารน้ำใสบริสุทธิ์ไหลรินลงมาจากภูเขาทางด้านเหนือที่สูงนับพันลี้** น้ำใสเย็นจ๋าเพราะไหลผ่านหิมะบนยอดเขาที่ไม่เคยละลายตลอดทั้งปี แล้วระเร่ยลงมาบนพื้นราบ

นกแร้งตัวมหึมากางปีกถลาบินบนผืนฟ้าสีคราม ดวงตาจ้องมองหุบเขาที่อยู่ลึกลงไปเบื้องล่างเขมิง สุดท้ายก็ร่อนเข้ามาบินวนเวียนอยู่เหนือบริเวณนั้นไม่ยอมไปไหน

เสียงผีเสื้อมาดั่งไถ่เข้ามาเรื่อยๆ อากาศสูงใหญ่ฟุ้งฟุ้งตามสายพันธุ์ทางเหนือเยื้องย่างอย่างสง่างามโดยมีบุรุษผู้มีกลิ่นอายทรงอำนาจราวทวยเทพนั่งอยู่บนหลัง

เขาสวมเสื้อคลุมสีดำ สนับไหล่โลหะ เกราะโลหะที่อยู่บนอกสลักลายพยัคฆ์ เส้นผมสีดำสนิทปล่อยสยายระเกะระกะ บุคลิกเฉียบขาดดูน่าเชื่อถือ หากแต่รอยแผลเป็นพาดยาวทแยงหว่างคิ้วทำให้ใบหน้านั้นดูน่าสะพรึงกลัว ท่าทางดูดุคุดันน่ายำเกรงราวกับมัจจุราชที่มาจากขุมนรก

ด้านหุบเขาเขียนซานคือด้านชายแดนที่อยู่ใกล้ไม่เป่ย*** มากที่สุด ดังนั้นจึงถือเป็นบริเวณที่มีความเสี่ยงอย่างยิ่งของเขตทางเหนือ

เมืองหู่เจิง (เมืองพยัคฆ์) ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนใต้ของด้านหุบเขาเขียนซานอยู่ใต้การรักษาการณ์ของกองทหารฝีมือดีที่ผู้คนขนานนามว่า

* จั้ง เป็นหน่วยวัดความยาวของจีน เทียบระยะจะได้ประมาณ 3.33 เมตร
 ** ลี้ (หลี่) หมายถึงหน่วยมกตวรรดของจีน เท่ากับความยาว 15 อี้น เทียบได้กับระยะทางประมาณ 500 เมตร
 *** ไม่เป่ย คือพื้นที่แถบทะเลทรายโกบีและทางตอนเหนือของจีน

กองทัพพยุหค์...กองทัพใต้การบังคับบัญชาของแม่ทัพตัวหนังสือ

งานประจำที่ตัวหนังสือต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกวันไม่เคยขาดคือ ซี่ม้าตระเวนเมือง ตรวจดูความสงบเรียบร้อยของบริเวณใกล้เคียง เขา ซี่ม้าเลยไปไปตามลำธารซ้ำๆ เนื่องจากไม่เคยปล่อยให้ความเคลื่อนไหว ไตหลุดรอดสายตา นกแร้งที่บินวนไปเวียนมาอยู่เหนือศีรษะจึงดึงความสนใจของเขาได้อย่างง่ายดาย

ดวงตาสีดำเป็นประกายสุขุมเยือกเย็นหรือลงเล็กน้อย จับจ้องอีก ฟากหนึ่งของลำธาร แล้วเลือกช่วงที่น้ำค่อนข้างจะตื่นเขินกระซิบมือ เข้ากับบังเหียน ซี่ม้าข้ามลำธารไป

อาชชาติวังงามข้ามมาอยู่อีกฟาก หยุดเท้าลงบริเวณที่มีนกแร้งบิน ชุมชุมกัน

ชายหนุ่มที่นั่งเฝ้าตอยู่บนหลังม้าเหลือบตามองลงไป คิ้วหนาเฉียง ตรงรูปดาบสีดำนิทวมคมมัน

สตรีนางหนึ่งนอนไม่ได้สติอยู่ตรงริมฝั่ง ร่างครึ่งหนึ่งแช่ลงไปใต้น้ำ เสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวมขาดรุ่งริ่ง ท่อนแขนที่โผล่พ้นร่วมผ้าขาวสะอาดราวหิมะ นวลเนียนนุ่มนิ่มปานไม่มีกระดูก

เขาระโดดตกลงจากม้าอย่างคล่องแคล่ว ย่อตัวลงนั่งข้างกายเด็กสาว จากนั้นก็ใช้ปลายนิ้วแตะซีฟจรตรงข้อมือเล็ก

ยังมีชีวิตอยู่ แต่ซีฟจรแผ่วเหลือเกิน จวนเจียนจะได้เข้าประตู เมืองผิอยู่ร่มร้อ จำเป็นต้องพาไปหาที่รักษาอย่างเร่งด่วน หากมัวแต่เข้า จะไม่ได้รับการ

มือใหญ่ซ้อนร่างเป็ยกชุมโขกขึ้นพาดไว้บนหลังม้าอย่างง่ายดาย